

ခွေးမုဆိုး

နှင့်

သင်ခန်းစာပေးရသင့်ပြင်များ

ခုနှစ်မိုးကြယ်

စကားရှေ့ပြေး

စာဖတ်ခြင်းသည် ဘဝအတွက် ကြီးမားသော အထောက်အကူစွမ်းပကားဟု ဆိုနိုင်ကောင်းပါ သည် ။ စာဖတ်ခြင်းသည် အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်၍ စာမဖတ်ခြင်းသည် အနုတ်လက္ခဏာဆောင်သည် ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှားအံ့မထင်ပါ။

ယနေ့ကမ္ဘာတစ်ခွင်၌ တိုးတက်နေကြကုန်သော နိုင်ငံအသီးသီးကို လေ့လာကြည့်လျှင် စာကို လက်မလွှတ်တမ်း ဖတ်ရှုနေကြသည် မှာ ငြင်းဖွယ်ရာမရှိ။ သို့သော် စာပေ၌ သူ့အရွယ်နှင့်သူ သင့်လျော် အပ်စပ်မည့် အမျိုးအစားတို့ ရှိကြကုန်သည် ။ ကလေးသူငယ်အရွယ်အတွက် ကလေးစာပေ လိုအပ်၏။ လူငယ်ထုအတွက် လူငယ်စာပေလိုအပ်၏။ အသက်အရွယ် ကြီးလာသူတို့ အတွက် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်စေမည့် စာအုပ်များ လိုအပ်ရာ အရွယ်အသိနှင့် ချင့်ချိန်၍ အပ်စပ်ရာစာပေတို့ ကို လေ့လာဖတ်ရှုသင့် ပေသည် ။

ဤစာအုပ်သည် လူကြီးများ အတွက် ရည်ရွယ်ရေးသားသော စာအုပ်မဟုတ်။ ကလေးသူငယ် တို့ အတွက် စိတ်နှလုံးသား၌ ခံစားတတ်မှုများ ကိန်းအောင်းလာစေရန် ကိုယ်ချင်းစာတရားများ တိုးပွား လာစေရန်၊ ဘယ်သူတွေ တရားပျက်ပျက် ကိုယ့်ဘက်က မပျက်ရန်၊ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ထားရှိ ရန်၊ အကုသိုလ်တရားများ ဖယ်ရှားလျက် ကုသိုလ်တရားများ တိုးပွားလာစေရန်၊ ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်လို စိ

တံများ ပေါက်ဖွားလာစေရန်၊ လူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးကို အလေးဂ
ရပြုလာစေရန်၊ မိမိတို့ ၏ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှုတို့ အား ဂုဏ်ယူ
ဝင့်ကြားတတ်စေရန်၊ မကောင်းစိတ်ထားသည် ဘယ်သောအခါမျှ
အကျိုးမပေးတတ်ပုံကို နားလည်ရန် ... အစရှိသော ရည်ရွယ်ချက်များ
ထားရှိလျက် သုတထက် ရသကို ဦးစားပေးကာ ဖန်တီးရေးသားထားသ
ည့် ပင်ကိုယ်ရေးနှင့် အမှီးပုံပြင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ပုံပြင်ကို ကလေးများ နှစ်သက်သဘောကျသည် ကို ကလေးဘဝ ဖြ
တ်သန်းဖူးသူတိုင်း သိကြပါ သည်။ ။ ပုံပြင်မှ ရရှိသော သင်ခန်းစာများ
သည် ဘဝကို အထောက်အကူပြုလျက်ရှိပါသည်။ ။ လူကြီးသူမ များ အ
နေဖြင့်လည်း ဤပုံပြင်များကို ဖတ်ရှုလျက် ကလေးငယ်များ အိပ်ရာဝင်
ချိန်၌ ပြောပြနိုင်ပါသည်။ ။ သည့်အတွက် အကျိုးတရားတိုးပွားဖို့ သာ ရှိ
ပါသည်။ ။ ခက်ခဲနက်နဲသော စာကြီးပေကြီးတို့ အား ဖတ်ရှု သော အလေ့
အထရစေဖို့ ကလေးအရွယ်က ဖတ်ခဲ့သောစာများက တစ်ထောင့်တစ်
နေရာမှ ပံ့ပိုးပေးခဲ့သည် ဆိုလျှင် မှားနိုင်ဖွယ်မရှိပါ။

မိမိအနေဖြင့် ကလေးငယ်တို့ အတွက် ဖတ်ရှုဖွယ်ရာ စာအုပ်တစ်အုပ်
ကို စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ရေးထုတ်လိုက်ခဲ့မိသည် အတွက် ပီတိများ
စွာ ဖြစ်ရပါသည်။ ။ ဤပုံပြင်တို့ ကို ဖတ်ရှု၍ စိတ်အာဟာရဖြစ် သည် ဟု
ကြားရသိရလျှင် ပို၍ ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါလိမ့်မည်။

လာခြင်းကောင်းမွန်ပါသောလပွင့်

လာခြင်းကောင်းခဲ့ပါသော်လည်း

ဟိုး ... ရှေးရှေးတုန်းကပေါ့။

တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်မှာ လွန်စွာမှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အဆောက် အအုံကြီး တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ဖို့ ရာအတွက် မင်းဧကရာဇ်ကြီးကိုယ်တိုင် စီမံကွပ်ကဲပြီး အတော်ဆုံး ဗိသုကာပညာရှင်တွေ၊ အတော်ဆုံး ပန်းချီဆရာတွေကို လုပ်ငွေကြေး များ စွာပေးပြီး ဆောက်လုပ်စေခဲ့ ပါသတဲ့ ။

သည် လိုနှင့် မကြာခင်ကာလတစ်ခုမှာ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်း အဆောက်အအုံကြီးဟာ ရုပ်လုံးပေါ်လာခဲ့ပါရောလား။ အဲသည် အခါမှာ ကျောင်းနံရံတွေမှာ ဗုဒ္ဓဝင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ရေးဆွဲမှတ်တမ်းတင်ရအောင် အတော်ဆုံး ပန်းချီဆရာကြီးကို ငှားရမ်းလိုက်ပါ တယ်။

ပန်းချီဆရာကြီးလည်း အဆင်ပြေမယ့် နံရံတွေမှာ ပန်းချီကားတွေ ရေးဆွဲပါတယ်။ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးပုံ၊ မယ်တော်မာယာဒေဝီပုံ၊ လုမိရာနီ သာမောအင်ကြင်းတောမှာ ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားက လေးကို ဖွားမြင်တော်မူပုံ အစရှိသဖြင့် ရေးဆွဲပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပန်းချီဆရာကြီးမှာ အခက်အခဲတစ်ခုနဲ့ တွေ့ကြုံနေရပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကလေးနဲ့ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မျက်နှာတော်လေးကို ရေးဆွဲနိုင်ဖို့ ပါပဲ။

ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလေးဟာ သတ္တဝါဝေနေယျ အပေါင်းကို သနားကရုဏာ ကြီးမားစွာနဲ့ ဖွားမြင်လာခဲ့သူမဟုတ်လား။ သည် တော့ ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကလေးရဲ့ မျက်နှာ

တော်ဟာ ပြစ်မျိုးမှ မထင်တဲ့ ရုပ်လွှာလက္ခဏာမျိုးဖြစ်ဖို့ သိပ်ကို အရေးကြီးတယ်။ ပန်းချီဆရာ ကြီးဟာ အပြစ်ဟူသမျှ မြူတစ်စတောင် မတင်တဲ့ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာကို ရရှိနိုင်ဖို့ အတွက် အတော်ကလေးကို အခက်အခဲတွေ တွေ့ကြုံရပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ တော့ ပန်းချီဆရာကြီးဟာ အနှောင်အဖွဲ့မိနေတဲ့ စိတ်ကို လွှတ်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ တပည့် တစ်ယောက်ကို ပန်းချီရေးဆွဲတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ဆောင်ယူစေခဲ့ပြီး ခရီးထွက်လာခဲ့တယ်။ သည် လိုနဲ့ အရပ်ဒေသ တစ်နေရာကိုရောက်တော့ ဇရပ်တစ်ဆောင်ရဲ့ ရှေ့ အရိပ်တွေ ယှက်မိုးနေတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးရဲ့ အောက် မြေတလင်းပြင်ပြောင်ပြောင်မှာ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆော့ကစားနေကြတဲ့ ကလေးအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲသည် ထဲမှာ မျှော်လင့်မထားပါဘဲနဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတဲ့ အခါ ပန်းချီဆရာကြီးဟာ ဆတ်ခနဲ တုန်လှုပ်သွားပါသတဲ့ ။

"ဟာ ... ငါ ကာလတော်တော်ကြာ ရှာနေတဲ့ မျက်နှာကို ခုတွေ့ပြီ ... ခု ... တွေ့ပြီ"

ပန်းချီဆရာကြီး တွေ့မြင်လိုက်ရတဲ့ ကလေးငယ်ဟာ အခြားကလေးငယ်တွေနဲ့ နှိုင်းစာကြည့်မယ် ဆိုရင် အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ နေရာမှာ အသာဆုံးလို့ ပြောနိုင်လောက်တယ်။ ပန်းချီဆရာကြီးသာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ တပည့်ဖြစ်သူကလည်း ဆရာကြီးနဲ့ မခြား ကလေးငယ်ကို အတော်ကလေးသဘောကျနေတော့ တယ်။ ဒါနဲ့ ပန်းချီဆရာကြီးလည်း ကလေးငယ်ကို ချောမော့တန် ချောမော့၊ မုန့်ပဲသရေစာနဲ့ တကွ အသပြာငွေကြေးအချို့ ပေးပြီး ပုံဆွဲခံဖို့ စည်းရုံးတဲ့ အခါ အောင်မြင်သွားခဲ့ပါတယ်။ စိတ်တိုင်းကျ ပန်းချီရေးဆွဲ ချင်လို့ တစ်နေ့တည်း တစ်ထိုင်တည်း မပြီးလေတော့

နောက်တစ်ရက်မှာ လည်း ရေးဆွဲရပြန်သည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ တစ်နှင့်တစ်ပိုးရရှိထားတဲ့ ကလေးငယ်လည်း မိဘတွေရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပဲ ပုံဆွဲခံခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ တော့ ပန်းချီဆရာကြီးဟာ စိတ်တိုင်းကျ ပန်းချီကား တစ်ချပ်ကို ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ သည် လက်ရာကို တွေ့မြင်ရတဲ့ မင်းဧကရာဇ်လည်း အင်မတန်မှ သဘောကျပြီး ဆုလာဘ်တွေ ချခဲ့ပါတယ်။

သည် လိုမျိုး မင်းဧကရာဇ်ထံက ဆုလာဘ်ငွေကြေးတွေ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရပေမဲ့လည်း ပန်းချီဆရာ ကြီးရဲ့ ရင်ထဲမှာ တော့ အလုံးကြီးမကျသေးပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ဘုရားရှင်အပေါ် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ၊ အငြိုးအတေးတွေထားပြီး အသက်ကိုတောင် အန္တရာယ်ပေးလာတဲ့ ဒေဝဒတ်ပုံကို ရေးဆွဲဖို့ ကျန်နေ သေးလို့ ပါပဲ။

"ဒေဝဒတ်ရဲ့ ပုံကို ရေးဆွဲမယ်ဆိုတော့ ... အသည် ရုပ်လွှာဟာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ ယုတ်မာတဲ့ သူဖြစ်ရမယ်။ လူကောင်းသူကောင်းတွေ မလိုလားတဲ့ ၊ လူတကာ နှာခေါင်းရှုံ့ရှုံ့ရှာတဲ့ အရည်အချင်းဆိုး တွေ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ မျက်နှာမျိုးဖြစ်ဖို့ လိုတယ် ..."

အဲဒါကြောင့်ပဲ လက်စွဲတော် တပည့်ကိုခေါ်လို့ ရှာပုံတော်ဖွင့်တဲ့ အနေနဲ့ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြပါလေ ရော။ သွားလေရာ၊ လာလေရာ၊ နားနေရာအနှံ့ လူတွေရဲ့ မျက်နှာ အစုံစုံအဖုံဖုံကို အကဲခတ်ပေမဲ့ မူလသတ် မှတ်ထားတဲ့ အရည်အသွေးတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သူရယ်လို့ တစ်ယောက်တလေမှ ကို မမြင်ခဲ့၊ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ သည် လိုမျိုး စိတ်တိုင်းမကျမှုတွေနဲ့ အချိန်တွေ ကြာညောင်းလာခဲ့တာ နှစ်ကာလအားဖြင့် ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်တောင် ရှိသွားခဲ့ပါပကောလား။

တစ်နေ့မှာ တော့ ပန်းချီဆရာကြီးဟာ တောင်တောင်အီအီ စဉ်းစား နေရင်းက ခေါင်းထဲကို စိတ်ကူး တစ်ခုက ဖျတ်ခနဲ ဝင်လာတယ်။

"ဟား ... ငါဟာ နီးလျက်နဲ့ ဝေးနေတဲ့ သူပဲ။ လောကမှာ လူတွေ အော့နှလုံးနာတဲ့၊ ဆိုးသွမ်းတဲ့၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်တဲ့ သူတွေရဲ့ နေရာ ဌာနဟာ လူကောင်းသူကောင်းတွေရဲ့ ဝန်းကျင်မှာ ထက်၊ အကျဉ်း ထောင်၊ အကျဉ်းစခန်းမှာ ပဲဖြစ်ရမှာ မဟုတ်လား။

ငါ့အနေနဲ့ မင်းနေပြည်တော်မှာ ရှိတဲ့ အကျဉ်းထောင်ကို ခုပဲသွားမှ ဖြစ်မယ် ..."

ပန်းချီဆရာကြီးလည်း သူ့အကြံအစည်ကို သူသဘောကျရင်း တပည့်တစ်ဦးကိုခေါ်လို့ မင်းနေပြည်တော်မှာ ရှိတဲ့ အကျဉ်းထောင်ရှိရာ ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပန်းချီဆရာကြီးဆိုတာဟာ မင်းဧကရာဇ်ကိုယ်တိုင် မြှောက်စားထားတာမို့ ဝင်ရထွက်ရတာ အခက်အခဲမရှိပါဘူး။ ပန်းချီဆရာကြီး ဟာ အကျဉ်းကျခံနေရတဲ့ အကျဉ်းသားတစ်ဦးချင်းကို လေ့လာအကဲခတ်နေရင်းက မမျှော်လင့်ဘဲ အကျဉ်းသားတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရတော့ တပည့်ဖြစ်သူကို မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲ ပြလိုက်တယ်။ သဘောကတော့ ... ‘သူရှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့ပြီ။ ပုံရေးတော့မယ်’ ဆိုတာပါပဲ။

ပန်းချီဆရာကြီးဟာ အကျဉ်းသားရဲ့ မျက်နှာပုံတူကို ရေးဆွဲဖို့ အတွက် နေရာတစ်နေရာကို ရွေးချယ်ပြီး အကျဉ်းသားကို သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်စေလို့ ပုံတူစရေးပါတော့တယ်။

အဲသည် လို ပုံတူရေးဆွဲနေတုန်းမှာ အကျဉ်းသားရဲ့ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးသံ ထွက်ပေါ်လာပါ တော့တယ်။ ပန်းချီဆရာကြီးလည်း အလန့် တကြား ဖြစ်သွားပြီး မေးပါတော့တယ်။

"ဟေ့ ... သူငယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေရတာလဲကွ ယ် ..."

"ဆရာကြီး ... ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလားဟင် ..."

"ဟင့်အင်း ... မင်းကို ဘယ်မှာ တွေ့မိလို့ ပါလိမ့်၊ စဉ်းစားလို့ လည်း မရဘူး။ သူငယ်က ဘယ်သူ များ ပါလိမ့်"

"ဪ ... ဆရာကြီးက အမှန်တကယ်ပဲ မမှတ်မိတာကိုး ..."

"ဟုတ်ပါတယ်ကွယ် ... မင်း မှတ်မိတာရှိရင် ပြောပြပါဦး ..."

"မှတ်မိတာပေါ့ ဆရာကြီးရယ် ... သိပ်ကို မှတ်မိတာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်ကပဲ ဆရာကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဖွဲ့ကစား နေကြတဲ့ နေရာကို ရောက် လာပြီး အားလုံးထဲမှာ မှ ကျွန်တော့် တစ် ယောက်တည်းကို ရွေးလို့ ပုံတူရေးသွားခဲ့တာလေ ..."

"ဟာ ..."

အကျဉ်းသားရဲ့ စကားကြောင့် ပန်းချီဆရာကြီးက ပါးစပ်အဟောင်း သား ဖြစ်သွားရတော့တယ်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ အဲသည် တုန်းက လောကမှာ အပြစ်ကင်း စင်ဆုံးဆိုပြီး အလောင်း တော် သိဒ္ဓတ္ထပုံအမှတ်နဲ့ ရေးဆွဲခဲ့တယ်၊ ခုကျ တော့ လောကမှာ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့ ဒေဝဒတ်ရဲ့ ပုံတူ အဖြစ် ကျွန်တော့်ကို ရေးဆွဲပြန်ပြီ၊ သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းပြီး ငိုကြွေးမိတာပါ ..."

"ဖြစ်ရလေ ... လူလေးရယ်၊ ဘာကြောင့်များ လူလေးရဲ့ လာခြင်း ကောင်းတဲ့ ဘဝကလေးဟာ ဆိုးဆိုးရွားရွား ပြောင်းလဲသွားရတာပါလိမ့် ကွယ် ..."

"ဘာကြောင့်ဆို အဲသည် ကြားကာလမှာ ကျွန်တော်ဟာ လိမ်လိမ်မာမာ မနေခဲ့ဘူး။ စာပေသင် ကြားမှုမပြုခဲ့တဲ့ အပြင် အပေါင်းအသင်းက လည်း မှားခဲ့တယ်။ ကံငါးပါးကို ဖောက်ပြန်ကျူးလွန်ရင်းက နောက်ဆုံး ခုလိုဘဝ ရောက်ရတာပါပဲ ဆရာကြီးရယ်"

ပန်းချီဆရာကြီးလည်း သတိသံဝေဂကြီးစွာရပြီး၊ ဆွဲရမယ့်ပုံကို ဆွဲပြီးတဲ့ နောက် သာသနာ့ဘောင် ကို ရာသက်ပန် ဝင်သွားပါတော့တယ်။
